

פז:

[illegible]

כתבתי שיר מקצת הנגזר
וכתבו. עין קטנה דף ח
ע"כ חל"ה כחמה:

(א) במשנה נראה שה' או
מן ה' (ב) שם ועד אחד
ימי בשנה בחב:

ומקשה וליחכשו האי
בשני עדים יוונים והאי
בשני עדים ערבים הי

לא תגן גט שכבתו
עצירת נדביו יוצית כשור
פ"י נשכר ופכרז בלשון
הקדוש ונדיו היו ישראל
יונים וחלמו תחתיו נבי
לכשן כשר והכא נמי
לחשקסג גס השאיל
בשער עדים יונים ואצ"ג
הדמס דמכסר התמו
היונים שפסר ושס אבותם
תחת הגט והכא האריות
השמיאלן וכתבו שם תחת
התאילת ושס אבותם תחת
הימיני מכן העיקר
והא שמש שחרי גס
הקברס כתבו שמש תחת
הימיני ואבותם תחת
השמיאל וכומו שהימיני
כשר כשני עדים עברס
כך יהא גס השמאל כשר
כשני עדים יונים ומזהיר

את חני זעירי שריהם
 שפרין ותואו דירן הדין
 גורלות חתים וכולו אחד
 הוא דחתים פני הוא
 ומתני רפסל השמאלי
 משום דהייש רילסא שני
 עדים הדינים אל חתום
 כמנהג היוונים אלא העדים
 מנתנים וסמנים להם
 חתום וסמנים להם
 שם סמנים סמנים
 ומסתחמין להם דין
 ופתייל גר כן אשר ייל
 וזנר הם העדים ונתחיל
 ואשר הם האבות ומצא
 שכל דהא עדים אין
 חתומים אלא חתת הימני
 וכל משום אין עליו עדים
 וכל ומשום זה הוא פסול
 עד א עברי וזנר שני
 שפולין פני א כברי וזנר
 מנסתחמין חתומים מהתם

הימני לשמאל דהיינו שמם
תחת הימני ושם אבותם
תחת השמאלי ועוד ב'
אחרים נמשכת חתימתן
מתחת השמאלי לתחת
הימני א' עברי וא' יוני

שחתם בשטר ראשונה
ראובן בן יעקב וכתב
ראובן תחת הימני בן יעקב
שם אביו לשמו וכתב בש
תחת הימני ושם אביו תח
בסוף השיטה תחת גט הש
שנמצא שמו ושם אביו ה
בן תחת הימני ואשר תחת

ולחיות ולהכשיר כיון שחמס
א' סימנא שוייה דהא רב
הו' בדמיקי מעיקרא כדאמר
הבא י' להכשיר אע"פ דלא

תנן: דהא ר' יונה וכו'.
לא מיימי דקמני
גיס נקראים עמו
כחכו שיה לעדיו
חיי דכחכו שיה
קד אחד עברי
סתחת זה אלתחת
פירש בקונטרס
די חיוני ולפירשו
אחד עברי ועד
סתחת זה אלתחת
יומי בלחן מתחת
התלמוד בבלי

בַּעַד אֶחָד עֲבָרִי
בַּעַד אֶחָד עֲבָרִי
אוֹתָן שֶׁמִּפְרָשִׁים
תִּמְנִים כְּדֹרֶס כֹּל
הַקֶּשֶׁה בְּקוֹטֶרֶס
יֵחָסוּ עַל הַשָּׁנִי
וְיוֹמִי לֹא וְעֲבָרִי
יֵפֶר פֶּרֶץ וְלִיתֵכֶסֶר
הָאֵל בַּעַבְרִי וְיוֹמִי
יֵשֶׁב שָׁכַל חֲמִימָה
חַח וְלֹא גִרְסִין

ד עברי ועד אחד
 י ועד אחד דיוני
 ת ואל ואל ודיוני
 וק וצבנ' נמי לא
 ה האי בעד אחד
 י ומו לא והי
 א לא תחישין
 חישין שיהם
 ים והשני בשני
 שין לגודלות ואי
 הם קמא מיהא
 עברי [כדרכי]
 וכוה מתי תימר
 ככולה דכולה
 א הוינך להשני
 יויו ומשני דתנא
 ש פוסל שיהם
 מתלא אחד וחד

קומא ווערן השי
ותוס עברי השי גונד
שי עטריס ויווי
למחי אטערך למתן
פסולין היינו בראש
וגו לו כח למחי דמח
שעמינן אלף ברגלי ה
שמן מסיפא ארבע למח
יהיה פסולין היינו משום
אכלא הכא דאין כלן א
דספא דראשו של
מטעם דהי ריר עלא
א סופו של זה נלד סופ
משמעט ויש ספרי
דחמי תרי גיבא הוו
ינן להכחי דפרך ולימח
שם אבוי מתה בטע
א

דקמא. חתך סופו ש
אשון מיבה אלל מיבה
דודאי לא נחתך ממ
ו הייב גט אחר בתו

תלי בן דן שהיה יוני והיה
השמאלית ובשיטה שלישית
רביעית חתם יוסף בן שמ
בסוף שטה החמישית תחת
יוני שהוא חתום גר בן
תחת השמאלית ושם אב

[illegible]

וּסְנָא דִּידָן. דַּפְסָל קַלּוּמִי־ל. עֲמוּדָה, טוֹר.

כל שלא במנהגו הרי
הובא בסוף המסכת.

[illegible]

רבים לרווח המגילה והושלים הדרך הימני ולא הסיק ממאלי וחחמו העדים מלמטה כשר ולא אמרין שאין לחזיון אלא על כל הגט מעידים כחבו העדים בראש דרך העדים לחתום למטה ומעידין על מה שכחבו או שחחמו העדים מן הצד של גט או בצד ימין או בצד